

מסכת עבודה זרה

פרק ה

א. השומר את הפועל לעשיות עמו בין נסח, שכרו אסור. שכרו לעשיות עמו מלאכה אחרת, אף על פי שאמר לו בעבר לי חבית של יין נסח ממקום למקום, שכרו מתר. השומר את החמור להביא עליה יין נסח, שכרה אסור. שכרה לישב עליה, אף על פי שהנीוח הגוי לגינו עליה, שכרה מתר:

ב. יין נסח שנפל על גבי ענבים, ידיין והו מפרות. ואם היה מבקעות, אסורות. נפל על גבי תנים או על גבי תמרים, אם יש בהם בנותן טעם, אסור. מעשה בbijtos בןazon שהביא גרובות בספינה, ונשפהרה חבית של יין נסח ונפל על גביון, ושאל לחכמים והפירום. זה הכלל, כל שבהנתו בנותן טעם, אסור. כל שאין בהנתו בנותן טעם, מתר, כגון חמץ שנפל על גבי גריסין:

ג. נזכיר שהירה מעביר עם ישראל כדי יין ממקום למקום, אם היה בחזקת המשפטמר, מתר. אם הודיעו שהוא מפליג, כדי שיפתחם

וַיִּסְתֶּם וַיָּגֹב. רְבָו שְׁמֻעוֹן בֶּן גָּמְלִיאֵל אָמֵר, כִּדִּי שְׂיִפְתָּח וַיְגֹוף וַתָּגֶב:

ד. הַמְּנִיחָה יַיְנוּ בְּקָרְזָן או בְּסִפְינָה וְהַלְּךָ לֹא בְּקָפְנְצָרִיא, נְכָנֵס
לְמִדְיָה וּרְחֵץ, מְפַר. אִם הַזְּדִיעָו שַׁהוּא מְפַלִּיג, כִּדִּי שְׂיִשְׁתָּם וַיִּסְתֶּם
וַיָּגֹב. רְבָו שְׁמֻעוֹן בֶּן גָּמְלִיאֵל אָמֵר, כִּדִּי שְׂיִפְתָּח וַיְגֹוף וַתָּגֶב. הַמְּנִיחָה
נְכָרֵי בְּחָנוֹת, אֲף עַל פִּי שַׁהוּא יוֹצֵא וּנְכָנֵס, מְפַר. וְאִם הַזְּדִיעָו שַׁהוּא
מְפַלִּיג, כִּדִּי שְׂיִשְׁתָּם וַיִּסְתֶּם וַיָּגֹב. רְבָו שְׁמֻעוֹן בֶּן גָּמְלִיאֵל אָמֵר, כִּדִּי
שְׂיִפְתָּח וַיְגֹוף וַתָּגֶב:

ה. הִיא אָכֵל עָמוֹ עַל הַשְּׁלָחָן וְהַבִּיכָה לְגִינָה עַל הַשְּׁלָחָן, וְלְגִינָה עַל
הַגְּלָבָקִי, וְהַבִּיכָה וַיֵּצֵא, מֵה שָׁעַל הַשְּׁלָחָן, אָסּוּר. וּמֵה שָׁעַל הַגְּלָבָקִי,
מְפַר. וְאִם אָמֵר לוֹ הָיוּ מֹזְגָה וְשׂוֹתָה, אֲף שָׁעַל הַגְּלָבָקִי אָסּוּר. חַבִּיות
פִּתְוּחוֹת, אָסּוּרוֹת. סְתִוּמוֹת, כִּדִּי שְׂיִפְתָּח וַיְגֹוף וַתָּגֶב:

ו. בְּלֹשֶׁת גּוֹים שְׁגָנְסָה לְעִיר בְּשָׁעַת שְׁלוּם, חַבִּיות פִּתְוּחוֹת,
אָסּוּרוֹת. סְתִוּמוֹת, מְפַרּוֹת. בְּשָׁעַת מְלֵחָמָה, אַלְוּ וְאַלְוּ מְפַרּוֹת, לְפִי
שָׁאַיִן פְּנַאי לְנַפְךָ:

ז. אֲמָגִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁשַׁלָּח לְהָם נְכָרֵי חַבִּית שֶׁל יַיִן גָּסֶד בְּשָׁכְרָן,
מְפַרּוֹם לוֹמֵר לוֹ תַּן לְנוּ אֶת דְּמִיה. וְאִם מְשָׁגָנָסָה לְרִשׁוֹתָן, אָסּוּר.
הַמּוֹכֵר יַיְנוּ לְנְכָרֵי, פֵּסֶק עַד שְׁלָא מְדָד, דְּמָיו מְפַרְיוֹן. מְדָד עַד שְׁלָא
פֵּסֶק, דְּמָיו אָסּוּרִין. נְטַל אֶת הַמְּשִׁפְךָ וּמְדָד לְתֹוךְ אַלְוָחִיתוֹ שֶׁל נְכָרֵי,

וְחַזֵּר וְמָדֵד לְתֹוךְ צְלׂוֹחִיתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֲםִינָה בּוֹ עֲכֹבָת יֵין, אָסָור.
הַמְּעֵרָה מִפְלֵי אֶל כֶּלִי, אֲתָּה נְשֻׁעָרָה מִפְנֵנוּ, מִפְרָר. וְאֲתָּה נְשֻׁעָרָה לְתוּכוֹ,
אָסָור:

ח. יֵין גָּסֶה אָסָור, וְאוֹסָר בְּכֶל נְשַׁהּוֹן. יֵין בֵּין וּמִים בְּמִים, בְּכֶל
נְשַׁהּוֹן. יֵין בְּמִים וּמִים בֵּין, בְּנוֹתָן טָעַם. זֶה הַכְּלָל, מֵין בְּמִינָה,
בְּמִשְׁהָגָה. וְשֶׁלָּא בְּמִינָה, בְּנוֹתָן טָעַם:

ט. אַלְוָ אָסָוריָן, וְאוֹסָריָן בְּכֶל נְשַׁהּוֹן. יֵין גָּסֶה, וְעַבּוֹדָה זָרָה, וְעוֹרוֹת
לְבוּבִיָּן, וְשׂוֹר הַגְּסָקָל, וְעַגְלָה עֲרוֹפָה, וְצְפִרִי מַצְרָע, וְשַׁעַר נְזִיר,
וּפְטַר חָמָר, וּבָשָׂר בְּחַלְבָּן, וְשַׁעַיר הַמְּשִׁתְלָחָה, וְחַלְיוֹן נְשַׁבְּשָׁחָטוֹ
בְּעַזְרָה, הָרִי אַלְוָ אָסָוריָן וְאוֹסָריָן בְּכֶל נְשַׁהּוֹן:

י. יֵין גָּסֶה שְׁגַפֵּל לְבָור, כָּלָו אָסָור בְּהַנְּאָה. רַבּוֹ שְׁמָעוֹן בָּן גָּמְלִיאֵל
אֹמֵר, יִמְכַר כָּלָו לְנִכְרֵי, חֹזֵץ מְדִמי יֵין גָּסֶה שְׁבָוֹ:

יא. גַת שֶׁל אַבְנָו שְׁזַפְתָה גּוֹי, מְנַגְבָה וּהִיא טְהוֹרָה. וְשֶׁל עֵז, רַבִּי
אֹמֵר, יִנְגַב. וְחַכְמִים אֹמְרִים, יִקְלַף אֶת הַזְּפָת. וְשֶׁל חָרָס, אָפְעַל
פִי שְׁקָלָפָ אֶת הַזְּפָת, הָרִי זוּ אָסָורה:

יב. הַלּוּקָם כֶּלִי תְּשֻׁמֵּישׁ מִן הָגּוֹי, אֲתָה שְׁזַרְפָּו לְהַטְבִּיל, יִטְבִּיל.
לְהַגְּעִיל, יִגְעִיל. לְלַבְנָן בְּאוֹר, יַלְבְנָן בְּאוֹר. הַשְּׁפּוֹד וְהַאֲסָכלָה, מַלְבְנָנוּ
בְּאוֹר. הַסְּפִינָן, שְׁפָה וּהִיא טְהוֹרָה:

